У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 8. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го СІЧНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 14, 1971 No. 8. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 13 січня 1971

В АМЕРИЦІ

ЛЕҐІСЛЯТУРА НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ СХВАЛИЛА постанову, за якою знижується вік виборців у цьому стейті з 21 року до 18 років. Таким чином в наступних стейтових виборах зможе брати участь майже один мільйон молоді. Наступні стейтові вибори відбудуться в 1972 р. Однак, про правосилля такої постанови будуть ще вирішувати виборці Нюйоркського стейту під час референдуму в листопаді ц. р.

ЗАСУДЖЕНИЙ НА 8 РОКІВ ТЮРМИ ДЖЕЙМС ГОФФА, колишній президент Крайової Спілки Шоферів вантажних авт, добивався перегляду своєї справи і зменшення присуду. Однак, Найвищий Суд відкинув його звернення. Гоффу було обвинувачено в різних незаконних діях та в намаганні обманути суддів під час процесу. В Спілці Шоферів вантажних авт, що нараховує два мільйони членів, відбувається тепер боротьба за те, кого обрати на місце засудженого колишнього президента.

НАСЕЛЕННЯ ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ., домагається відкликання посадника Т. Віллена і проведення позачергових перевиборів. Для цього Незалежна Ліґа зібрала 31 000 підписів серед жителів міста. Крім усунення Вілена, домагаються уступлення ще 7 інших міських радних, з усіх 9-ти. Виступ проти теперішнього мейора Джерзі Сити очолює 45-річний Томас Ґанджемі.

НА НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІ В ГЮСТОНІ американські науковці повідомили, що вони знайшли в привезеній залогами „Аполло-11" і „Аполло-12" з Місяця породі „дивні частинки", відмінні хемічно й фізично від так зв. місячного ґрунту. Їх вік обчислюють в три з половиною більйони років, коли Місяць холонув і на ньому утворювалась кристалічна поверхня. Знайдені елементи підтверджують теорію, що в далекому минулому Місяць був розпеченим тілом.

АМЕРИКАНСЬКА ВІЙСЬКОВА ФЛЬОТА ПОВІДОМИЛА, що кілька атомових підводних човнів вже переобладнано для того, щоб озброїти їх новими далекосяжними ракетами типу „Посейдон", з атомовими головками. Але таке переозброєння підводної фльоти розпочнеться десь із весни, бо є затримка з продукцією нового типу ракет.

БРАЗИЛІЙСЬКИЙ УРЯД ПОГОДИВСЯ перевезти до Чіле 70 політичних в'язнів, в заміну за викраденого терористами швайцарського амбасадора Джованні Енріко Бухера. В урядовому комунікаті сказано, що уряд відішле тих в'язнів до Чіле, як тільки одержить від викрадачів письмове потвердження, що вони одночасно звільнять амбасадора.

ПРЕЗИДЕНТ БОЛІВІЇ ХУАН ХОЗЕ ТОРРЕС повідомив, що спробу повстання офіцерів армії остаточно придушено і що організатори революти хотіли запровадити в Болівії „диктатуру правих". Від 1964 року це вже п'ята спроба військового перевороту в тій південноамериканській країні.

У СВІТІ

У ПОЛЬЩІ ЛІКВІДУЮТЬ „культ особи": в усіх установах, школах і фабриках скидають із стін портрети Владислава Ґомулки, а його наступник, Едвард Ґерек, не захотів заступити їх власними портретами. Водночас новий партійний провід в Польщі переводить „чистку" свого апарату з усіх, що будь-як спричинилися до недавніх заворушень в польських прибалтійських містах. Ось так у Щецині звільнили тамошнього голову партійного апарату Антона Валашка і його заступника Генрика Губера, а на місце прислали з Варшави Е. Длубека, а на його заступника призначено редактора „Глосу Щецінського" Всслава Роґовського, який солідаризувався був з страйкуючими робітниками.

ДЕЯКІ РОБІТНИЧІ СПІЛКИ У БРИТАНІЇ ПРОГОЛОСИЛИ одноденний протестаційний страйк проти закону, який забороняє так звані дикі страйки та взагалі обмежує права спілок проголошувати страйк. Члени лівого крила соціялістичної Партії Праці, насправді комуністи, діючі в робітничих спілках, заповіли, що мільйон робітників стримається в той день від праці — в автомобільному промислі, на залізницях, в портових доках, у газетних друкарнях і в телевізійних стаціях.

У МІСЬКІЙ РАДІ В ЄРУСАЛИМІ ВИНИК спір між видатними ізраїльськими діячами: Одні, йдучи за політикою екстремістів в ізраїльському уряді, пропонували швидким темпом поширювати Єрусалим по колишньому йорданському боці й заселювати його нові дільниці жидами, інші перестерігали, що воно може ускладнити мирові переговори з арабами. Мусульманська Рада в Єрусалимі запротестувала проти „юдаїзації" Єрусалиму.

ДО МОСКВИ ПРИБУВ делеґат японського уряду для переговорів з совєтським міністром реболовлі Александром Ішковим у справі риболовлі на японських водах, але суміжних з островами, що їх Совєти загарбали в Японії після останньої світової війни. Большевики раз-у-раз арештують японських рибалок на тих водах, конфіскуючи їхні човни.

НА ІТАЛІЙСЬКОМУ КОРАБЛІ „ҐУЛІЄЛЬМО МАРКОНІ" ЗАСТРАЙКУВАЛА залога, коли корабель знаходився біля берегів Австралії. 1.600 пасажирів мусіли самі робити порядки в своїх кабінах та приладжувати собі харч. З корабельної каси дали кожному по 10 дол. відшкодування. Страйк моряків і корабельної прислуги тривав тільки два дні.

У СТОЛИЦІ ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ БЕЛЬФАСТІ ПОЯВИЛИСЬ на вулицях чотири мужчини, які своїм виглядом спричинили сенсацію: члени підпільної католицької Ірляндської Республіканської Армії схопили були чотирьох протестантів, які були відомі з своєї кампанії проти тамошніх католиків, — облили смолою та після того занурили в бочки з пір'ям. Північно - ірляндські власті заповіли різкі заходи проти таких жорстоких жартунів.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПЕРЕБУВАЄ на лікуванні в Лондоні. Він депешував своєму братові, наступникові престола Гассанові до столиці Йорданії Амману, висловивши йому призиання за „оборону чести країни і армії" — проти палестинських партизанів. У новій сутичці між військом і партизанами згинули 4 особи в Аммані. Партизани скидають вину на уряд, але уряд закидає партизанам, що вони, замість стаціонувати в прикордонній смузі біля Ізраїлю — бешкетують у запільних містах.

През. Ніксон засуджує проведену Корпорацією Бетлеґем Стіл підвишку цін

Сан Клементе. — Президент Ніксон виступив із гострим засудженням здійсненої Корпорацією Бетлеґем Стіл підвишки цін на деякі із її виробів і заповів, що він дозволить на збільшення імпортів сталі конкуренційним до цієї корпорації компаніям, щоб протидіяти інфляційним наслідкам цієї підвишки. Сповістив про цю реакцію Президента пресовий секретар Білого Дому Роналд Л. Зіґлер, стверджуючи, що здійснена Корпорацією Бетлеґем Стіл підвишка цін є понадмірною і матиме фатальні наслідки особливо ж для будівельної індустрії, в якій ціни вийшли вже взагалі з-під контролі. Була проголошена підвишка цін Корпорацією Бетлеґем Стіл на більшість з-поміж її продуктів в понеділок цього тижня й вона становить в середньому 12 відсотків, подекуди навіть 15 відсотків. В більшості випадків вона має зобов'язувати вже від 1 березня ц. р. і відіб'ється зокрема на виробах вживаних у будові кораблів і в будівництві домів. Представники корпорації заявили, що вони були примушені провести цю підвишку у зв'язку із загальною підвишкою цін і платень. Гостру реакцію Президента проти цієї підвишки вони з'ясовують тим, що він не був якслід чи повністю поінформований про причини цього драстичного заходу названої корпорації. Теперішня підвишка цін є найвищою в останніх декадах.

Поставлено в стан обвинувачення католицького священика і 5 інших осіб за змову для викрадення Кіссінґера

Вашинґтон. — Федеральна лава присяжних в Гаррисбурґу, Па. поставила в стан обвинувачення римо-католицького священика Філіппа Ф. Беррігана і п'ятеро інших осіб, в тому числі ще двох священиків й одну колишню монахиню за змову, зорганізовану з метою проведення саботажів і викрадення Генрі А. Кіссінґера, Президентового дорадника для справ національної безпеки. Перший і головний із обвинувачених свящ. Філіпп Ф. Берріґан перебуває у в'язниці, відсиджуючи кару за знищення рекрутаційних рекордів. Чотирьох інших обвинувачених — сестра Елізабет МекАлістер із Тарріґавну, Н. Й., свящ. Джозеф Р. Вендерот з Балтімору, Мд., свящ. Ніл Р. МекЛолін з Балтімору, Ентоні Скоблік з Балтімору і пакістанець Екбал Агмад з Чикаґо були арештовані у вівторок 12 січня ц. р. аґентами Еф-Бі-Ай. Крім того, як учасників змови, названо в акті обвинувачення ще сім інших осіб, між ними священика Деніела Дж. Беррігана, брата Філіппа Ф. Берріґана. Викрито цю змову внаслідок спроби передачі сестрою Елізабет МекАллістер Філіппові Ф. Берріґанові до в'язниці в Луїсбурґу, Па. чотирьох пакетів з інструкціями і плянами для проведення саботажів і бомбових експльозій в підземеллях федеральних будинків і викрадення Кіссінґера, щоб добитися шляхом викупу за нього звільнення політичних в'язнів і припинення війни у В'єтнамі. Обвинуваченим загрожує кара від 5 років в'язниці до доживоття. Вперше про цю змову сповістив дир. Федерального Бюра Інвестиґацій Дж. Едґар Гувер 27 листопада 1970 року. Ліві і ліберальні кола назвали були це повідомлення сфабрикованою вигадкою для застрашення противників війни у В'єтнамі.

Уруґвайські терористи погрожують викраденням ще ряду інших дипломатів

Монтевідео. — Із кіл близьких до терористичної організації Тупамаро, яка викрала востаннє британського амбасадора Джексона і тримає в якійсь із влаштованих нею „народних тюрем" ще двох інших дипломатів, подано до відома, що вона застосує ряд дальших „репресій" проти уряду, включно із викраденням інших дипломатів, в тому числі західньонімецького і голляндського амбасадорів. Будуть проведені ці відплатні „репресії" в тому випадку, якщо уряд президента Хорхе Пачеко Ареко посилить започатковані ним заходи проти активности терористів, особливо ж такі, як встановлення вийняткового стану в країні. Згідно з цим повідомленням, викрадений британський амбасадор Джексон, перебуватиме довго в руках терористів, чи пак у їхній „народній тюрмі", але ж залишиться живим. Заявляють також терористи, що вони найрадше викрали б американського амбасадора і тримали його, як закладника, але зробити цього вони не можуть, бо амбасадора ЗСА надто добре бережуть не тільки поліційні сили Уруґваю, але й стаціоновані в цій країні відділи Морської Піхоти ЗСА. Водночас із цим терористи висловили свій „жаль", що вони викрали британського амбасадора, заявляючи, що вони „не мали іншого виходу" у своїй боротьбі проти режиму. В міжчасі уруґвайська поліція й військо зусильно шукають за місцями ув'язнення викрадених організацією Тупамаро дипломатів.

У МОСКВІ І В НЮ ЙОРКУ

Вгорі на цій світлині бачимо, як московський кореспондент американського тижневика журналу „Нюзвік", Джеймс Аксельбанк, стурований придивляється шкодам, що їх заподіяла його автові московська поліція, яка таким чином „мститься" за антисовєтські демонстрації жидів в Америці. Вдолині бачимо гурт американських поліціянтів, як вони хоронять в Ню Йорку совєтську місію до Об'єднаних Націй у зв'язку з діями жидівських екстремістів.

Московський рабін таврує жидівських „фашистів" в Америці

Москва. — Три члени жидівського кагалу у Москві передали в тамошній американській амбасаді петицію, що її підписали головний жидівський рабін Єгуда Лейб Левін і три світські керівні діячі кагалу, з протестом проти антисовєтських дій американських жидів. Та петиція таврує американських жидівських демонстрантів, як „фашистів", які захопилися методами фашизму, який винищив був шість мільйонів жидів. Петиція рішуче застерігається проти таких „непрошених оборонців" совєтських жидів. Можна з певністю припускати, що ту петицію московський рабін і його прибічники написали з наказу чи просто під диктатом совєтських властей, тим паче, що поліція, яка сторожить американську амбасаду і нікого, хто не має завізвання туди, до амбасади не впускає, не робила ніяких перешкод делеґації трьох московських жидів. Совєтська преса і радіо промовчують всі ті протести й петиції, як також напастування американців в Москві і нищення їхніх авт, зате продовжує нагінку проти американських властей за їхнє ніби пасивно-прихильне відношення до „сіоністичних хуліганів". Тим часом у вівторок 12 січня арештували у Ню Йорку голову войовничої Жидівської Ради Оборони, 38-річного Меіра Кагане за те, що він не явився до суду у зв'язку з його активною участю у давніших демонстраціях. В кілька годин пізніше його звільнили за кавцією 3.000 дол. Негайно після того рабін М. Кагане заявив, що його арештування це тільки початок акції, яку федеральний Уряд і нюйоркський посадник Джан Ліндзі поведуть проти „оборонців трьох мільйонів жидів в СССР". Він закинув посадникові Ліндзі, що той не поборював „чорних пантер", ані терористичних „ветерменів" чи „молодих лордів", але поборює Жидівську Раду Оборони, бо вона була проти перевибору Ліндзі на посадника. Рішучі антисовєтські виступи Жидівської Ради Оборони — заявив Кагане — невигідні Урядові, який веде політику „будування мостів" до Москви — понад голови трьох мільйонів переслідуваних в СССР жидів.

ПЕРЕД ПРОЦЕСОМ ЗДОГАДНИХ ВБИВНИКІВ ЛЯПОРТА

Підозрілі у викраденні й замордуванні міністра праці й іміґрації Квебеку П'єра Ляпорта „вітаються" піднесеними кулаками під час переводжування їх із тюремних келій до будинку суду на переслухання. На фото: (зліва): обвинувачені Бернард Льортіє, Жак Роз, Френсіз Сімард і Пол Роз. Судову розправу проти них визначено на 25 січ. ц. р. в суді у Монтреалі.

29 ОСІБ ЗГИНУЛИ У ДВОХ КАТАСТРОФАХ

Лондон. — Три дні тому перувіянський вантажний корабель перерізав надвоє танкер „Техако Карібієн" в Каналі ля Манш, що його зовуть просто Англійським Каналом. У тій катастрофі згинули були капітан нафтоналивного корабля і сім членів залоги, а 11 оцілілих вирятовано, в тому числі чотири жінки, дві стюардеси і дві пасажирки. Частина кадовба того затопленого танкера була під самою поверхнею Каналу і на неї наїхав у вівторок 12 січня німецький вантажний корабель „Брандербурґ". У діру, яка постала в „Брандербурґу" вдерлася вода з такою силою, що корабель пішов на дно впродовж кількох хвилин. З-посеред 28-ох членів залоги і 4ох пасажирів німецького корабля — 21 осіб згинули. Виловлено з моря сім тіл, а 14 затонули, поки наспіла поміч.

ЗБІРКА НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ УККА В 1970 РОЦІ ПЕРЕСТУПИЛА 95,000 ДОЛЯРІВ

Ню Йорк — З канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки повідомляють, що минулорічна збірка Національного Датку до Українського Народного Фонду УККА досягнула суму $95.070.55, що є рекордом за останні 16 років. Також рекордовою є за увесь час існування УНФонду сума $37,527.35, зложена впродовж місяця грудня 1970 р.

20 громад зложили по одній тисячі і більше долярів, а 30 громад — від $300.00 до $1,000.00 Це велика заслуга голів Відділів УККА в цих місцевостях, референтів збірки УНФонду, як і збірщиків, що не жаліли труду і праці, переводячи збірку. За те Екзекутива УККА на цьому місці складає їм подяку. Подяка належиться також всім тим громадянам, що живуть і працюють в 40 стейтах Америки і які відгукнулися на заклик УККА і прислали свій національний Даток. На чоло всіх громад по збірці Національного Датку 1970-го року вийшла відома своєю жертвенністю Українська Громада в Філядельфії, яка склала суму $11,564.00. За нею йде Громада Великого Ню Йорку зі сумою $10,011.00.

Виказ всіх Громад, що брали участь у збірці, та їх проводів буде на днях проголошений в пресі.

Колишні вояки УПА видали монографію д-ра П. Мірчука про гол. командира УПА ген. Т. Чупринку

Ню Йорк. — Заходами і коштом Товариства колишніх Вояків Української Повстанчої Армії в ЗСА, Канаді і в Европі, видано з кінцем минулого року — у 20-річчя з року геройської смерти командира УПА Романа Шухевича - ген. Тараса Чупринки — монографію про нього, що її написав відомий дослідник новішої історії України д-р Петро Мірчук, автор виданого востаннє першого тому „Нарису історії ОУН". Видано працю д-ра П. Мірчука окремою 270-сторінковою книжкою п.н. „Роман Шухевич (Ген. Тарас Чупринка): Командир Армії Безсмертних". Складається монографія, перша більша праця про ген. Тараса Чупринку, із восьми розділів про його життя, підпільну діяльність і його ролю й дії, як головного командира УПА, голови Проводу ОУН на українських землях та голови Генерального Секретаріяту УГВР. В дальших трьох розділах надруковані: звернення Воюючої України, повідомлення про смерть ген. Т. Чупринки і відгуки на його смерть серед чужинців. Завершують книжку розділи: Генерал Тарас Чупринка в поезії та Бібліографія праць і писань про нього — усього 48 позицій. Книжка багато ілюстрована — 35 світлин і малюнків. Важливим додатком до книжки є індекс прізвищ осіб, згаданих у цій праці. Видано книжку на доброму крейдовому папері у твердій полотняній обкладинці.

Відбудеться Пленум ТУСМ

Чикаґо, Ілл. — У суботу й неділю, 30 і 31-го січня 1971 р., в Чикаґо відбудеться перша частина пленарних нарад Крайової Управи Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського в Америці для західних стейтів. Наради відбуватимуться в домі Осередку СУМА ім. Миколи Павлушкова—Українського Визвольного Фронту, при вулиці Чикаґо евню ч. 2457, Захід у Чикаґо. Господарем Пленуму буде відновлений Осередок Діяльности ТУСМ у Чикаґо на стейти Іллиной і Вискансин, що став тепер найактивнішим у Товаристві.

Зобов'язані до участи всі члени Крайової Управи, Крайової Контрольної Комісії, Управ Осередків Діяльности у Клівленді, Дітройті, Чикаґо і Міннеаполісі, голови Сеньорату ТУСМ при західних Осередках Діяльности та редколеґії видань і сторінок ТУСМ в Америці. Проситься до участи Світову Управу ТУСМ і Крайову Управу ТУСМ у Канаді, представників Централь та клітин у Чикаґо (Милвокі й околиць) Організації Українського Визвольного Фронту і молодечих та студентських організацій.

Пленум розпочнеться в суботу реєстрацією делеґатів і гостей від 10 до 11-ої ранку, працею Комісій, звітами і т. д.; у неділю 31 січня після звітів Комісій, дискусії над звітами й закриття о 12-й г. в полудень — о 12:30 буде відправлена Служба Божа в намірені української

(Закінчення на стор. 3-ій)

Покращали шанси замирення на Близькому Сході — йдуть тайні переговори

Об'єднані Нації. — Замовкли взаємні ізраїльсько-арабські обвинувачення й погрози і настала мовчанка: однаково ізраїльтяни, як араби зберігають у повній тайні свої розмови з шведським дипломатом Ґуннаром Ярріноґом, посередником від Об'єднаних Націй для справи замирення на Близькому Сході. Ярріноґ, вернувшись з Ізраїлю з наради з ізраїльським прем'єром Ґолдою Меїр та її найближчими співробітниками, поінформував про ізраїльські пропозиції генерального секретаря ОН У Танта, амбасадорів 4-ох великодержав при Об'єднаних Націях та офіційних репрезентантів Єгипту і Йорданії. Після розмов з цими останніми Ярріноґ знову запросив на нараду ізраїльського амбасадора Йозефа Текоаха. Єгипетський президент Анвар Садат заперечив газетні вістки, наче би він заповів відновлення воєнних дій, коли закінчиться перемир'я 7 лютого ц. р. Він потвердив, що противиться продовжуванню воєнного перемир'я у безконечність, бо в практиці це означало б закріплення за Ізраїлем окупованих ним арабських земель. Але — сказав він — формальне закінчення перемир'я не означає ще, що має розпочатись нова війна. З другого боку ізраїльський уряд стоїть на становищі, що мирові переговори не можуть вестися успішно в атмосфері воєнної загрози. Припускають, що на вимогу Єгипту і Йорданії буде склихана Рада Безпеки ОН, яка проте обмежиться до привітання факту відновлення мирових переговорів за посередництвом Ґуннара Яррінґа та поручить продовжування перемир'я: це врятує „обличчя" Єгипту. Тільки у випадку, якби теперішні переговори зразу виявили непереборні трудноші — Рада Безпеки перетворилась би в терен нових взаємних закидів і дискримінацій. Припускають, що великодержави не допустять до цього.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрий знак

На іншому місці в цьому числі подана вістка про вислід цьогорічної збірки Національного Датку до Українського Народного Фонду Українського Конгресового Комітету. Зібрано понад 95 тисяч долярів, що є найбільшою сумою за останніх 16 років, при чому в самому тільки місяці грудні зібрано понад 37 тисяч долярів. Очевидно, що, мавши на увазі нашу мільйонову громаду, зібрана сума навряд чи належить до таких, що ними можна було б оправдано похвалитись. В Америці є звичайно два головні мірила вартости одної чи другої групи: її ініціятива й активність та її фонди. І коли з ініціятивою та активністю УККА не багато інших груп можуть рівнятись, то збіркою фондів на цю активність ми таки пасемо задніх.

Інша справа, що Народний Фонд УККА далеко не единий, що збирає національні датки. Ми певні, що коли б підрахувати всі пожертви нашої громади на добрі цілі в минулому році: на українські студії в Гарварді, на допомогу жертвам землетрусу в Югославії, на Церкву в Потребі та на безліч інших крайових і місцевих потреб, то ці пожертви становили б грубі мільйони долярів.

Все ж таки вислід минулорічних вплат до Народного Фонду УККА дає ряд добрих і надійних познак.

Поперше, він потверджує відому істину, що посилена збірка фондів на одну ціль не тільки не підважує збіркової акції на другу добру ціль, але часто, навпаки, ще її скріплює. Минулий бо рік був саме таким роком посилених збірок на допомогу жертвам землетрусу в Югославії та на поширення українських студій в Гарварді, що їх УККА зі свого боку підтримував. Проте, збірка на Народний Фонд УККА досягла рекордової суми за останніх 16 років.

Тільки побіжна аналіза пожертв, що вплинули з поодиноких громад, потверджує другу істину: кожна акція, зокрема збіркова, залежить найбільше від місцевих її ентузіястів. Вона потверджує, що з кожної акції можна сподіватись стільки користи й успіху, скільки труду в неї вложено.

Власне під цим кутом минулорічний успіх збірки Народного Фонду є доброю ознакою і дозволяє з новими надіями та новим оптимізмом починати новий рік і нову декаду.

Колоніялізм

З'єднані Стейти і Британія виступили з початком цього тижня з Комісії Об'єднаних Націй в справах колоніялізму. Це була демонстрація проти перетворення тієї Комісії її комуністичними та азійсько - африканськими членами в агітаційну трибуну проти „імперіялістів". З тієї самої причини виступили були з тієї Комісії вже раніше Норвегія, Італія, Гондурас і Австралія. Хоча ЗСА були завжди і проти колоніялізму і проти расизму, вони не погоджувалися з становищем СССР і азійсько-африканських держав, які закликали вживати „всіх засобів", включно з воєнним походом, для ліквідації біло - расистських режимів у Південній Африці, Родезії та володіннях Португалії в Мозамбіку й Анголі.

Однак, американський делегат неслушно противився резолюції, в якій стверджувалось, що „всі форми колоніялізму є злочином проти людськости і порушення чартеру Об'єднаних Націй". Треба було використати ту резолюцію, як також схвалену рік тому „деклярацію про право на державну незалежність колоніяльних країн і територій" — проти Совєтського Союзу, як єдиної тепер насправді колоніяльної імперії. ЗСА продовжують свою помилкову політику й тактику, прийняту супроти Совєтського Союзу від часу закінчення останньої війни, і не атакують Москву за її колоніялізм. Навіть у відповідь на брутальні виступи Вишинського чи на „черевикові" аргументи Хрущова в Об'єднаних Націях американська дипломатія виступала в рукавичках.

Американський Уряд — в ім'я „співіснування" не хоче дразнити Москви аргументом колоніялізму. Але це — єдиний спосіб, щоб примусити Москву припинити демагогічний крик проти „імперіялістів". Замість використати антиколоніяльне становище азійсько - африканських членів Комісії в справах колоніялізму, як бумеранг проти їх совєтського протектора, ЗСА воліють залишити поле бою.

Така тактика ніколи не приносила користи. Скоріше-пізніше імперіялізм СССР примусить Америку скинути рукавички, і тоді вона, прогавивши попередні нагоди, пригадає собі уярмлені Москвою народи.

Мих. Килимний

ЛАТИНСЬКА АМЕРИКА В БОРОТЬБІ ДВОХ СВІТІВ

Куритиба. — Останніми днями бразилійська преса виповнена матеріялами про зміни в країнах Латинської Америки, що набирають загрозливого характеру для цілого континенту. Конкретно йдеться про совєтську військово - морську фльоту в американських водах, зокрема в Карібському морі, про політику уряду Алварадо в Перу, про перемогу на президентських виборах в Чіле кандидата комуністів та зближених з ними угруповань Салвадора Алленде і, нарешті, про нового президента - комуніста Болівії Жуана Жозе Торреза.

В передовій статті „О Естадо де Сан Павло" читаємо: „Ситуація в Латинській Америці дуже загрозлива, кожного моменту вона готова перетворити наш континент у вогнище війни, ще більше, ніж на Близькому Сході... вже бо надходить крайня пора безпосереднього глобального зудару двох суперпотуг". Далі часопис продовжує: „Ситуації на Близькому Сході і в Латинській Америці аналогічні... Обидва ці райони — невралгічні воєнні пункти з розбіжними конфліктами між Росією та З'єднаними Стейтами".

Протиамериканське наставлення не тільки на Кубі, але також у Перу, Чіле та Болівії використовує Москва в боротьбі проти ЗСА. Відносно ж самої Москви, то у вказаних країнах теж не відчувається до неї особливих симпатій, а після проголошення „доктрини Брежнєва" про обмежену суверенність соціялістичних країн вони одверто виявляють, коли не ворожість, то постійну настороженість до політики Кремлю.

Спочатку було це дуже добре видно на прикладі Куби. Фідель Кастро довго „хитався" між Пейпінґом та Москвою, але червоний Китай „на широку скалю" своєї міжнародної політики ще не веде, здебільшого обмежуючись голосними заявами, і уникає брати конкретну участь у тих чи інших подіях поза своїми кордонами. Через те Куба знову попала в московські руки. В притягненні її до Москви відіграє велику ролю маршал Гречко, міністер оборони СССР. Це він відвідував Кубу, провадив переговори з Равлем Кастром, братом Фіделя Кастра, військовим міністром Куби. Це „с т а р аннями" Гречка з'явилася в американських водах совєтська військова фльота, як і не без участи Гречка на Кубі почали були розбудовувати бази для підводних човнів.

Президент Перу, Жуан Алварадо відразу по захопленні влади проголосив, що його режим не буде залежати ні від Москви, ні від комуністичного Китаю, а буде чисто національним, хоч і лівим. Москва Жуана Валаско Алварадо називає „націонал - соціялістом", тобто його режим прирівнює до гітлерівського. Та Алварадо з таким же самим успіхом може прирівнювати московський комуністичний режим до гітлерівського, бо між цими двома останніми суттєві різниці зникли. Практично ж Москва всіма силами намагається загніздитися в Перу, вкладаючи свої капітали в розбудову перувіянської промисловости, продає Перу зброю, її „техніки" консультують перувіянський уряд у питаннях перебудови сільського господарства.

Теперішнього президента Чіле, християнського демократа Фрея, бразилійська преса називає „чілійським Керенським". За її оцінками уряд Фрея створив був сприятливі умови для перемоги в президентських виборах переконаного марксиста Салвадора Алленде. Варто відзначити, що у випадку з Чіле заперечено твердження Леніна і Сталіна, що комуністи можуть прийти до влади тільки силою, революційним шляхом. Цю догму повністю підтримали Брежнєв, Косиґін і Підгорний на зустрічі керівників к о м уністичних партій у Москві, що відбулася в Москві в зв'язку з відзначенням століття народження Леніна. На тій конференції протилежної думки були представники комуністичних партій Італії та Франції, які вважали, що комуністи до влади можуть прийти п а р л яментарним шляхом. Сьогодні совєтська преса вітає перемогу в президентських виборах марксиста Салвадора Алленде.

В Болівії військова хунта повалила президента і сама засіла на його місці. Але серед її 4-ох членів не було згоди, і тому відразу виникла боротьба. Протягом 52 годин Болівія фактично мала аж 4-ох президентів, поки остаточно перебрав владу в свої руки комуністичного наставлення генерал Жуан Жозе Торрез. Тепер Торрез „консолідує" владу, добираючи собі працівників з різних політичних угруповань і заходячи у конфлікти з тими лівими, переважно комуністичними силами, з поміччю яких здобув перемогу. Проти нього в горах продовжують ще діяти військові частини, які підтримують одного з „президентів" генерала Рожеліо Міранда.

Провідна б р а зилійська преса, підтримуючи погляди уряду (який, до речі, уживав заходів, щоб латино - американські країни, за вийнятком вичислених вгорі, зірвали дипломатичні стосунки з Чіле, якщо Салвадор Алленде почне здійснювати проголошену ним у цілком комуністичному дусі програму), стверджує низку невідрадних фактів і висловлює передбачення на майбутнє, зокрема щодо ролі Бразилії у боротьбі двох світів.

Насамперед, доводиться тепер поставити крапку на справі створення міжамериканської безпеки - охорони проти агресивного комунізму, що мала б охопити ділянки: воєнну, економічну, ідеологічну, політичну і культурну. Тепер треба також числитися з тим, що майже в усіх менших латино - американських країнах, зокрема у Венесуелі, Еквадорі та Уруґваї, внутрішнє становище дуже напружене. По боці вільного світу стоять дві найбільші латино - американські країни, Бразилія та Арґентина. Однак, в Арґентині внутрішні справи, особливо економічні, теж незадовільні, через що раз-у-раз виникають страйки, заколоти, поважні урядові кризи. Сьогодні в Арґентині, і то навіть з провідних політичних та військових кол чути голоси про потребу встановлення режиму, на зразок юґославського.

Непохитно по боці волі й демократії продовжує стояти Бразилія, єдина португаломовна країна серед інших еспаномовних країн Латинської Америки. Ця мовна різниця також накладає свій відбиток на події. Так, недавно в Перу виникла думка, яка тепер шириться в еспаномовних латино - американських країнах, про створення на засадах широкої федерації Союзу Соціялістичних Держав Латинської А-

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Мельник

ОЧИМА УКРАЇНСЬКОГО ЯНИЧАРА

Я особисто цілком тим не переймаюсь, коли українці з підсовєтської України називають українських емігрантів „націоналістичним охвістям", „вислужниками американських і м п е ріялістів", людьми, що опинились на „смітнику історії". Хоч рівень такого роду дискусії жалюгідний, проте, як усім відомо, це не раз єдиний стиль, що його треба вживати, щоб можна було щось сказати. Не раз за такою „димовою завісою" криються українські патріоти.

Та є там і інші „українці". Їхня критика начебто звернена проти політичних противників чи ідеологічних ухилів. Але в дійсності вона засуджує будь - які українські національні прояви.

Одним із кращих на це прикладів є недавно (18 грудня) надрукований в „Літературній Україні" книжковий огляд п. н. „Вірність історичній правді". Автор обговорює книжку Вадима Симаковича „Хрест і зрада" та ще дві книжки, і цій статті варто приглянутись ближче. Щоб надто не розводитись, просто процитуємо кілька відступів та додамо кілька коментарів.

Цитата: „Про чорний шлях запроданства українських буржуазних націоналістів у „співдружності" з уніятською та автокефальною церквою написано чимало книжок... Домагаючись відправ українською мовою, автокефальники лише грають на національних почуттях народу, насправді ж вони прагнуть остаточно перетворити церкву в знаряддя націоналістичного дурману".

Завваги: Для автора проблема Української Католицької та Православної Автокефальної Церков начебто проблема чисто ідеологічна. Та на ділі він має на думці цілком щось інше. В його логіці добрий російський комуніст має підтримувати чи толерувати тільки російську національну церкву. Це було б цілком не по-комуністичному, коли б російська православна церква підлягала українській чи іншій православній Церкві. Натомість цілком згідно з комуністичною ідеологією, коли Українська Православна Церква підлягає російській церкві. Та не тільки це! Всі, що з цим не погоджуються, як згадано вгорі, стоять „на чорному шляху запроданства українських буржуазних націоналістів". Це, зокрема, стосується до тих, що підтримують Українську Католицьку Церкву.

Цитата: „Автокефальники Скрипник, єпископ Полікарп, ректор семінарії Лизунівський молились за Гітлера. Вони почали вірно служити окупантам, адже зрада інтересів рідного народу для них — друга професія".

Завваги: Мої завваги тут не відносяться до згаданих автором духовних осіб. Та вище цитований зворот на тему зради інтересів українського народу типовий серед людей покрою автора обговорюваної тут статті. Автор не вважає себе тим, що служить російським окупантам. Для нього окупація України Росією — це національне визволення і найкращий прояв комуністичного інтернаціоналізму. А шукання українськими патріотами (включно з українськими комуністами) хоч будь - якої допомоги для своєї потоптаної росіянами і до автора подібними людьми країни — це зрада рідного краю.

Люди покрою автора засуджують вислужників Гітлера. А чому ж в той самий час не засудити вислужників Сталіна і його наступників, що не тільки мовчали, коли нищено мільйони українських людей, а ще й писали статті та віршики на його честь? А на чийй же службі сам автор статті? Чому ж він прикидається українським патріотом, коли в дійсності його завдання використовувати своє українське походження, щоб ефектовніше нищити українські національні прояви!

Цитата: „Центральною постаттю серед автокефальників є Степан Скрипник, якого згодом висвячують на єпископа Мстислава. Відтворюючи образ цього зрадника, письменник показує його в досить різних і незвичайних обставинах. Ось він посол польського сейму, а після розгрому держави пілсудчиків — на службі ґестапо... Невдовзі після того Степан Скрипник — їде за океан".

Завваги: Тут логіка автора цілком „ясна". „Вислужники" Польщі, Німеччини, Америки чи іншої держави — це зрадники України. Натомість вислужники націонал - комуністичної російської імперії — це справжні українські патріоти і інтернаціоналісти - комуністи.

Цитати: „... Автор зображує села наших днів, які внаслідок соціялістичних перетворень, що відбулися в західніх областях України за роки радянської влади, докорінно змінили своє обличчя, здобули достаток, щастя". ..... багато яскравих сторінок відведено показові героїчної революційної боротьби українського народу за своє визволення і возз'єднання в єдиній Українській Радянській державі. Автори звеличують справжніх поборників незалежности України..."

Завваги: Завваги зайві. Я тільки сподіваюсь, що це число „Свободи" може попаде в руки автора, щоб він міг з ним піти до своїх хлібодавців з Москви і дістати заслужену нагороду.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО МАСОВІ МОГИЛИ В СИМФЕРОПОЛІ

З 29 грудня 1970 року і в наступному числі з 30 грудня „Свободи" за пресовою агенцією Юнайтед Пресс Інтернешнел подано повідомлення з Москви, що совєтські власті показали закордонним кореспондентам відкриту біля Симферополя в Україні масову могилу з тлінними останками 1.480 осіб, що їх забили нацисти в 1944 році перед своїм відступом.

Самий наголовок і інформації: „У Симферополі відкрито масову могилу жертв нацистів", не кажучи вже про докладніший зміст повідомлення, не лишає в читача жадного сумніву, що масове знищення кількох тисяч підсовєтських людей доконала саме німецька військово-фашистська влада з Криму під час окупації.

Одначе, критично - думаючий читач, що добре знає практику совєтської влади і її злочинного МВД, практику жорстокої розправи з немилими їм своїми ж підданими, не може так легковірно поставитись до правдивости наведеного факту масового вбивства людей німцями. Увесь світ добре знає, хто були справжні вбивці багатьох сотень і тисяч людей, знайдених в масових цвинтарищах по великих містах України. А з нашої пам'яті не сходять спогади про масові жертви совєтського терору, що їх ми бачили при розкопуванні могил у Вінниці, тисячі розстріляних польських старшин в Катині та інші жахливі видовища й розповіді „недострілянних". Нема сумніву, що ще буде відкрито багато масових могил насамперед в Україні, — походження яких сов. влада старатиметься перекласти на німців та „зрадників, завербованих нацистами з-поміж місцевих мешканців", а значить українців, як про це вже твердить заступник прем'єра України Петро Тронько.

Ми не будемо брати під захист німецької фашистської влади, що дійсно переводила масові вбивства безборонного жидівського населення, в тому й українського. Згадати б Бабин Яр у Києві та жорстоке тотальне нищення жидів на всій території окупації, але знищення десятки тисяч людей в Криму (де майже не було жидівського населення), доконаного ніби німцями, треба поставити під великий сумнів, як чергову совєтську провокацію й віднести цей масовий морд на рахунок „гуманної" сов. комуністичної влади, яка ще до того за роки свого існування лише на Україні винищила мільйони ні в чому неповинних людей.

А недвозначний натяк Петра Тронька — теперішнього заступника прем'єра України на те, що в масакрі брали участь завербовані нацистами зрадники з-поміж місцевих мешканців, треба розглядати також, як чергову провокацію збоку МВД, як наступ на українську еміґрацію та компромітацію її з метою підготувати світову громадську думку до видачі емігрантів, як військових злочинців і коляборантів. Підготова до такої акції вже відчувається досить виразно в Зах. Німеччині та й зокрема в Канаді відомий нам факт наступу Москви з вимогою видати їй українця Д. Куп'яка, як нібито військового злочинця.

Це, правда, стара пісня совєтських людоловів, але вже заспівана на новий лад. Не дарма ж Тронько ще недавно ганяв по ЗСА й Канаді в порядкові культобміну, встановлював контакти з лівонаставленими, просовєтськими колами нашої еміграції та збирав потрібні йому відомості, виконуючи шпигунські завдання свого уряду.

Нам здається, що редакції української преси, подаючи на своїх шпальтах подібні інформації з чужих, а особливо совєтських джерел, мусять бути пильними, і до таких повідомлень додавати власні коментарі, які правильно б орієнтували читача. А вже нема чого й говорити, категорично відкидати нав'язані пропагандивні назви тем чи наголовків з подібними інформаціями, бо вони вбивають в голову читача бажану ворогові провокацію й пропаганду, що має на меті далекосяглі злочинні цілі.

Федот Слобідський

ГУМОРЕСКА

Ні, я курити не почну —
Була б кому охота —
Ніколи більше тютюну
Я не візьму до рота

А то ж колись —
який це жах —
Мав звичку препогану!
Вже й на Курільських
островах
Курити я не стану.

Пощо курних смішити кур
Курницею такою?
Хай краще буду винокур
У курдів над Курою.

На всіх запеклих курців
Тепер дивлюся скоса:
Подумать страшно, що курив
І дим пускав із носа!

ОЛЕКСА РОЗМАЙ

А. М. Базилевич

ЧИ БУДЕМО МАТИ ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР ПРО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ?

(6)

В одному спогаді записав Впр. о. Степан Бахтоловський, ЧНІ, що був час, коли Митрополит спав у домовині, яка була захована під його ліжком. Було це в 1915 р., коли Митрополит був у неволі. „Отець Бучко (тоді секретар, теперішній Архиєпископ і Ап. Візитатор) завів мене до спальні. Невелика кімната. Дуже скромно уладжена. Строго монаша. При вході звичайна шафка з поличками на книжки. Під стіною велике, дуже довге ліжко, відповідне розміром Митрополитові; на стіні над ліжком невеликий образок без рямців; на образку Непорочна Діва Марія. Образець ручної роботи, правдоподібно вималювала мати Софія Шептицька. А під ліжком... велика трумна - домовина, збита з простих дощок; у домовині, там, де має бути голова, замість подушки великий білий камінь... а на камені чорний напис „Станиславів"... Цей камінь на своїм найбільш догори виступаючім верху дещо стертий, забруканий... Сліди, що не раз чиясь голова на нім спочивала... голова страдальця Митрополита Андрея"[13]).

Таких інформацій з приватного життя Митрополита знаходимо не багато. Дещо з цього є у безлічі статтей і спогадів, але дотепер ще нема зложеної бібліографії про Митрополита у нашій пресі і періодиках. Це вдячне поле праці для бібліотекарів, які роблять індекси наших періодиків, і чужих теж, очевидно, хоч тут д-р Осип Кравченюк уже зробив дуже добру працю, визбиравши інформації про Митрополита з чужих періодиків і преси[14]), писаних різними мовами.

Від Впр. о. В. Ваврика, ЧСВВ, чув я, що Митрополит ще в 1929 р. передбачив вибух другої світової війни і упадок Польщі. Було це в Кристинополі. Ці думки висловив Митрополит зовсім несподівано в розмові з о. В. Ваввриком і ще двома, тоді, коли ще ніхто про це не думав. Митрополит сказав, що найдалі як через десять років вибухне війна, і Польща впаде.

Згодом, 1 липня 1936 р. в Уневі предсказав Митрополит прихід большевиків, і закликав братів Студитів приготовлятися, бо „до нас прийдуть большевики. Вже тому три роки я вам говорив, що вони прийдуть, а сьогодні вони вже до нас наблизилися на половину дороги. Не лишається нам нічого, як добре приготовитися до їх приходу... Будете мати до вибору: С и б і р, розстріл, шнурок, кримінал або каторжну працю в колгоспах. На одну з тих можливостей кожний мусить приготовлятися. Моліться, отже, вже тепер про ласку мученичої смерти, щоб не заломитися"[15]).

Також студентам св. богословія у Львові Митрополит предсказував те саме кілька разів і закликав, щоб були готові на переслідування.

Цим даром передбачення, який мав від Бога, предсказав перед самою своєю смертю цілковите знищення католицької Церкви східнього обряду в українській митрополії, а потім предсказав великий розквіт і поширення католицької Церкви в українськім обряді на цілім сході, і закінчив словами: „А тепер вже не почуєте більше мого голосу аж на страшнім суді"[16]).

З розмислом тут наведено кілька дуже сильних моментів, які насвітлюють вдачу Митрополита — і рівночасно, щоб показати, яку велику вартість мають особисті спогади, задержані в пам'яті, а ще краще також і на папері, хоч би про один лише якийсь момент з життя Слуги Божого або про одну лише рису його характеру. Тому ті люди, що зустрічалися з Митрополитом і знають більше або менше про його приватне життя, повинні чимскоріше списати свої спогади, а також і ті, що чули про Митрополита від безпосередніх свідків подій, повинні списати те, що ще не записано в його життєписах. Кожний навіть дрібний момент є не тільки причинком до життєпису і дії Слуги Божого, але є теж нашим вкладом у архів Постулятури беатифікаційного процесу, є матеріялом для історика, а декотрі з тих особистих спогадів можуть бути теж використані письменниками, що схочуть цій постаті просвятити свій талант. Думаю, що отець Постулятор дозволить користуватися з того архіву тими документами й іншими матеріялами, що вже тепер є доступні широкому загалові.

Були довгі роки, коли Митрополита представляли в нас досить однобічно, якщо йде про загал. Отже, тільки як доброго самарянина, покровителя бідних і потребуючих з різними їх життьовими клопотами, яких Слуга Божий ніколи не відпускав із порожніми руками чи без мудрої поради й скріплення на дусі. Або представляли у нас як культурного діяча, великого мецената науки й мистецтва та того, що щедро підпомагав українські національні інституції. Або як національного Мойсея — провідника народу, що заступався перед власть імущими за наші права.

Це все правда, однак це не все, що характеризує Митрополита. Замало ми приділяли уваги його особистій характеристиці, п е редусім його святості, його глибоким думкам. А саме з великих прикмет його ума й серця, з любови до Бога й з його становища доброго пастиря у Христовому винограднику випливали його діла на благо нашої Церкви й нації, і ще ширше, на користь Вселенської Церкви, в яку він дав свій власний вклад. Бо, без сумніву, саме він спричинив повну переоцінку деяких понять у Вселенській Церкві, зокрема тих, що відносяться до методів праці для об'єднання Ц е р к ов, сильно підкреслював вартість Східньої Церкви і боронив її духовість. Таким він і перейшов у історію, як людина вселенського формату.

У нас щойно пізніше, передусім по другій світовій війні, прийшов час на оцінку цих його вартостей. В останніх роках появилося у нас декілька праць, автори яких аналізують глибокі думки Митрополита про працю для об'єднання Церков, про будову держави, зокрема української, про внутрішній український мир. Деякі стали глибше розглядати його пастирську діяльність і вдумуватися в його особисту культуру душі та реєструвати факти з його життя, що підкреслюють його змагання до святости вже від малого хлоп'яти[17]).

Тому у великому творі про Митрополита, сподіваємось, буде віддзеркалена універсальність його вдачі. А вже напевно буде зроблено це у його монографії, бо монографії українською мовою про нього ще не маємо (є французькою мовою К. Королевського (псевдо), голляндською — монахині - бенедиктинки Д. У. Схювер, німецькою — д-ра Гр. Прокопчука і іншими мовами менші розміром праці). Треба відобразити його найглибше „я". Отже, його дбайливість про освячення власної душі вже від малечку. Для цього дуже помічним джерелом є спогади його матері Софії Шептицької[18]).

В одному посланні з першого року його митрополитування написав Слуга Божий такі слова: „Приношу любов до своєї пастви і бажаю щирою працею і терпеливістю заслужити собі любов у цілого народу. І дійсно він заслужив собі любов цілого українського народу.

Щойно такий один суцільний літературний твір або збірка оповідань, поема і т. п. про Слугу Божого Андрея, Галицького Митрополита, відобразять цю могутню Постать, що на кругло

(Закінчення на стор. 4-ій)

Конкурс на кралю української преси

Філядельфія. — Діловий Комітет Балю Української Преси подає до відома конкурс на кралю і двох князівен української преси на балі, що відбудеться в суботу 30-го січня 1971 р. о годині 8-ій вечора, в авдиторії парохіяльної школи ім. св. Иосафата на Френкфорді, Па.

Всі зголошені до конкурсу кандидатки будуть допущені до вибору (фіналу і півфіналу) на балі, де присутна публіка матиме змогу побачити всіх кандидаток, а жюрі після того перевести свій вибір.

Жюрі є думки, що така процедура дає можливість найсправедливішого вибору.

У склад жюрі входять: мистець проф. Петро Андрусів — голова, мистці і журналісти: Христина Воєвідка, Володимир Ласовський, Іван на Савицька - Мусій, Теодор Юськів - Терен — члени.

Краля Української Преси одержить в нагороду картину з Української Ґалерії Образів п-і Ольги Соневицької з Ню Йорку, кисти визначного мистця - маляра.

Конкурс на кралю Української Преси і двох князівен викликав зацікавлення нашої молоді і прихильне наставлення українських пресових органів ЗСА, що з них 18 зголосило свою участь у конкурсі, в тому сторінки молоді і студентські в українських щоденниках і періодиках. Зголошувані кандидатки походять з різних міст Америки.

Іванка Пельо — кандидатка „Українського Тижневика” на кралю української преси в ЗСА

На Балю Української Преси у Філядельфії матиме свою кандидатку на кралю не тільки „Свобода”, але окремо й англомовний „Український Тижневик”. Кандидаткою цього тижневика, призначеного для народженої в Америці англомовної української ґенерації, є одна цілком певно з найкращих її репрезентанток — Іванка Христина Пельо, яка належить уже до третьої народженої в Америці ґенерації.

Іванка Христина Пельо

Іванка закінчила українську парафіяльну школу св. Петра і Павла в Джерзі Ситі, тут же вона закінчила середню школу — Академію св. Домініка та Стейтовий Коледж. Належить до куреня старших пластунок „Чортополохи”, а крім багатьох інших зацікавлень, її „ґабі” є малярство. Володіє поправно українською мовою в слові і письмі і тепер затруднена в Головній Канцелярії УНСоюзу. Заручена з українцем Олександром Іваном Фіґолем з Вудридж, Конн., що належить до куреня старших пластунів „Хмельниченки”, але тепер відбуває військову службу в корпусі Американської Морської Піхоти.

Концерт пам'яті Любомира Горницького

Вже рік минає, коли так несподівано на 42-му році життя відійшов від нас непересічної якости пяніст і музичний педагог. І в цю болючу річницю його учні постановили дати концерт, щоб не лише вшанувати пам'ять любленого професора, але також ділом доказати, що вони не забувають тих творів, які він з ними студіював в УМІ, в якому він був не лише педагогом, але й активним віце-президентом. В цьому концерті, що відбудеться в неділю 17 січня ц. р. о год. 4-ій по пол. в залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку при 2 Іст 79-а стріт, братимуть участь: Христя Коленська, Оксана Гаврилюк, Юрій Стецина, Оксана Борбич, Наталя Даниш, Віра Никифорук, Богдан Сохан, Лярисa Крупа, Святослав Домбровський, Мирося Ковалів.

сл. п. Любомир Горницький

Чому так щиро і беззастережно поважали і любили учні Л. Горницького?. Вони відчували в ньому не лише друга і дорадника молоді, але в першій мірі — мистця. Любов й ентузіязм до музики він вмів передати учням і мав глибокий вплив на формування їх світогляду. Лагідно, але рішучо він заставляв учнів думати над їх власними музичними й технічними проблемами, яких причину часто знаходив у психічній структурі учня або в середовищі, в якому він живе. Дискусії з професором не лише розширювали світогляд студентів, але залишали незатертий слід в молодих душах, ставали ключем до розуміння музики і давали віру в себе самих.

Проф. Л. Горницький найкраще себе почував в крузі своїх учнів, яких називав щирими приятелями. Він тішився, коли їх родина запрошувала його до себе до дому. Тоді він розказував про своє бурхливе життя, про своїх приятелів, про пляни на будуче. І так останній Святий Вечір незабутній професор перебув в домі свого учня, в теплій, щирій, родинній атмосфері.

Дарія Гординська Каранович

СТРАЙКУЮЧІ УЧИТЕЛІ В ПІТСБУРҐУ ПОГОДИЛИСЬ на підвищення платні в 900 долярів річно і припинили свій однотижневий страйк. З вівтірка всі 110 публічних шкіл у тому місті мали розпочати перерване страйком навчання.

ОДИН ІЗ ШАХТАРІВ З ШАХТИ В КЕНТАКІ, де напередодні Різдва від вибуху загинули 38 шахтарів, посвідчив, що він бачив динаміт і запальні шнури, користування якими заборонене законом. Той динаміт занадто швидко вибухає й діє з особливо руйнуючою силою. Кілька інших шахтарів також бачили ті запальні шнури, але заперечили, що їх ніколи на шахті не вживали.

Ділимось зі всіма Членами Організації сумною вісткою, що дня 7-го січня 1971 р., після короткої і тяжкої хвороби, упокоївся

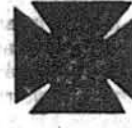

Полковник

ІГНАТ СІРЕНКО-СІРИЙ

учасник Визвольних Змагань, Голова Станиці в Чикаґо.

•

Родині Покійного висловлюємо наше щире Вояцьке співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ в АМЕРИЦІ

Данило Струк — доктор філософських наук

(ЮК) 28-го жовтня м. р. в Торонтському університеті одержав ступінь доктора філософських наук, Данило Святослав Струк за дипломну роботу „Василь Стефаник, його студії болю при самих основах буття”. Це, до речі, перший докторат з україністики в цьому канадійському університеті.

Д-р Данило Струк народився у Львові 1940 р., ступінь бакалавра наук одержав у Гарвардському університеті, ступінь кандидата наук — в Альбертському університеті, а тепер завершив свої студії докторатом філософії. Він есеїст і літературознавець, автор робіт про Б. Рубчака, М. Рильського, Л. Боровиковського, М. Хвильового, В. Андрієвської та російського поета Валерія Брюсова, теж один з надійних поетів нашої молодшої ґенерації, автор збірки поезій українською мовою, пише вірші.

Літературний вечір Лесі Лисак

Читачам „Свободи” ім'я Лесі Лисак відоме. Відоме із нарисів (чи есеїв, як їх залюбки зве авторка) — поміщуваних в „Свободі” й в інших часописах, відоме з окремої збірки таких же творів „Терпкі пахощі”, виданої „Свободою”. Поява „Терпких пахощів” спонукала до влаштування двох Літературних Вечорів в Бофало, де проживає авторка, а також до запрошення авторки на сходини бофалівського Відділу Лікарського Т-ва, на яких було прочитано дещо з писань. Читали сама авторка і Ніля Стецьків. Літературні Вечорі, призначені для ширшого круга громадянства, влаштували жіночі організації — Союз Українок і ОЖ ООЧСУ. Якраз другий Літературний Вечір, влаштований ОЖ ООЧСУ, є змістом цього допису.

Відбувся цей Вечір в неділю, 29-го листопада м. р. в одній із заль Українського Дому „Дніпро”. Пройшов він з успіхом. На успіх склалися і програма, і прибуття значної кількости публіки, і атмосфера, що її створили організаторки імпрези, декорацією залі.

Вечір відкрила культ.-освітня реф. ОЖ ООЧСУ Євгенія Луковська. Слово про авторку, в заступстві перешкодженого проф. Зенона Сагана, виголосила голова ОЖ ООЧСУ Катря Мороз. Твори читали: сама авторка і Микола Пінкас. Читання було переплетене виступами вокального квартету сумівок (Ґорґанюк, Вітрик, Мочерняк, Була) і дуету (Вітрик, Була). Дівчат до виступу приготовила їх виховниця Христя Була.

З читаних творів дещо вже було друковане, а дещо нове. Між новим був прочитаний уривок з недрукованої ще повісти „Стежка додому”. З уривку видно, що героїня повісти це молода учителька Реня, якій судилося працювати в школі, за першої окупації большевиками Західної України. Тематика нарисів, як звичайно в Лесі Лисак, — різна. У двох з них („Хрищеник”, „Дилема”) авторка торкнулася актуальної під сучасну пору справи, як народжене тут молоде покоління глибоко розуміє і відчуває українські проблеми і як клясифікує своє відношення до українства. Виведені авторкою в згаданих двох нарисах типи — різні. Юнак з „Хрищеника” розчарував свою хрищену матір. Його відношення до українських справ байдуже. Юнак з „Дилеми” — навпаки, з обуренням реаґує на кривду, заподіяну українському народові, одним церковним достойником. (Ідеться тут про знаний українському громадянству лист кардинала Тіссерана).

Після Літературного Вечора присутні мали ще змогу поґуторити при перекусці, що приготовили й подали жінки з ОЖ ООЧСУ.

М. Л-а

100-РІЧЧЯ ЛЕСЯ МАРТИНОВИЧА

Як інформувала „Літературна Україна” з 1-го січня 1971 р., „На Прикарпатті широко готуються до відзначення 100-ліття від дня народження Леся Мартовича. Члени Івано - Франківського Клубу творчої інтеліґенції, що об'єднує літераторів, художників, акторів, композиторів, відвідали місця пов'язані з життям видатного українського письменника”, влаштували низку мистецьких виступів. Цей же Клюб плянує „нові поїздки та зустрічі з читачами” для відзначення столітніх ювілеїв Лесі Українки, Леся Мартовича і Василя Стефаника.

Дружина Майка Мазуркі вивчає українську мову

Лос Анжелес. — Пані Сильванія Мазуркі, дружина видатного американського кіноатора українського походження, Майка Мазуркі — Михайла Мазуркевича, наполегливо відвідує в Лос Анжелесі Школу Українознавства при православній церкві св. Володимира, де вивчає українську мову. В листі до кореспо. Віри Ке із „Нового Шляху” з 9-го січня 1971 р. п-і Сильванія Мазуркі згадує, що радіє кожним виступом свого чоловіка перед українцями і для української громади, а про своє навчання пише: „Діти так гарно говорять по-українському, що куди мені до них! Проте, я не здаюся і вчуся скільки сили. А треба взяти під увагу, що я найстарша учениця в передшкіллі на цілу Північну Америку, а може й на цілий світ. Мене це одначе не бентежить і я пильно ходжу на лекції з 4 і 5-літніми дітьми і стараюся щиро зрозуміти і збагнути всі нетрі української мови”. Перебуваючи нещодавно з чоловіком у Торонті, п-і Сильванія Мазуркі закупила багато українських дитячих книжок. Родина Мазуркевичів має двох молодих дочок, Монет і Мішель.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ав.

• **З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку** повідомляють, що в п'ятницю 15-го січня ц. р. відбудеться відновлення сезону після Різдвяної перерви. Д-р Денис Стахів виступить з розповіддю на тему „Слідами останніх могіканів” — „З мандрівного записника по Адірондаку”. Доповідь буде ілюстрована численними прозірками. Початок 8 год. веч.

100-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

У Львівській бібліотеці відкриється виставка, присвячена 100-літтю з часу народження видатного українського новеліста Василя Стефаника. В цій бібліотеці зберігається частина його епістолярної спадщини — 39 листів, а також деякі рукописи. В одному з листів В. Стефаник критикував „клюби соціялістів у Кракові”, пишучи, що вони „мужикові не поможуть, а цареві не пошкодять”. У Києві вийдуть „Вибрані твори” Василя Стефаника.

Прибита горем, з жалем та сумом повідомляю, що з волі Всевишнього, в неділю, 27-го грудня 1970 р. після тяжкої та довготривалої недуги, на 87-му році свого жертвенного й трудолюбивого життя, відійшов у Вічність

мій МУЖ

ВАСИЛЬ ЛАЗЕЧКО

основник та член Управи многих громадських установ та організацій міста Дітройту.

ПОХОРОН відбувся в середу, дня 30-го грудня 1970 року з похоронного заведення „Бугай” на кладовище Монт Олівет в Дітройті.

Опечалена:

дружина — СТЕФАНІЯ ЛАЗЕЧКО
син — ІВАН СЕНЬКІВ, пасерб
сестри: БРОНИСЛАВА ЛИСА
СТАНИСЛАВА ГАЙДА з мужем, дітьми та внуками
Рідня у ЗСА, Канаді, Польщі та в Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого

св. п.

Ген. ЙОСИПА МАНДЗЕНКА

будуть відправлені

ПАНАХИДИ

в неділю, 24-го січня 1971 року

після Служби Божої

в Церкві СВ. ПОКРОВИ в ДЕНВЕР, Колорадо і
в Церкві СВ. ПОКРОВИ в МІЛВОКІ, Вісконсин.
Про молитви та участь в Панахидах просить

РОДИНА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 12-го грудня 1970 р. в Денвері відійшов від нас у життя вічне наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БРАТ і ШВАҐЕР

св. п.

Генерал ЙОСИП МАНДЗЕНКО

Почуваємось до великого обов'язку висловити нашу глибоку і сердечну подяку Вч. От. Протоієреєві П. Дятеловичові за величаве відслуження похоронних відправ та зворушливу прощальну промову. З глибини серця дякуємо Членам церковного хору Церкви Св. Покрови в Денвері за звеличання всіх похоронних відправ прекрасним співом, Побратимам Комбатантам і Членам „Пласту” в Денвері за повнення служби гонорової варти, а всім Приятелям і Знайомим за моральну підтримку і численну участь в похоронних обрядах.

Найщирішу і сердечну подяку висловлюємо Вч. Отцям: Протопресвітерові Ф. Білецькому, Протоієреєві Е. Писареві й о. М. Бутринському за відслуження у тому часі Соборної Панахиди в Катедральному Соборі Св. Володимира в Чикаґо, як рівнож Вч. От. Протоієреєві Д. Ольгинові за відслуження Панахиди в Церкві Св. Покрови в Мілвокі. Побратимам комбатантських організацій і Вільного Козацтва в Чикаґо за прибуття на Панахиду з прапорами і несення гонорової варти — Велике Спасибі.

Організаціям і всім окремим Особам, що зложили усно, листовно чи в пресі співчуття — щиросердечна подяка.

Особливу і невимовну подяку складаємо майорові Петрові Олексієнкові, який зі щирою посвятою часу і труду допоміг полагодити всі справи зв'язані з похороном. Вияв його правдиво побратимського відношення, доброї волі і живої участи заслуговує на найвище признання. Щиросердечне і велике йому Спасибі.

Залишений заповіт Покійного: поховати найскромніше, без промов і квітів, був дотриманий згідно волі Спочилого.

Найщиріша подяка всім людям доброї волі. Покійному Борцеві за волю України — Вічная Пам'ять!

Безмежно вдячна всім

РОДИНА

„Св. Миколай" в Чикаґо

Вже другий рік заходами Сестрицтва при парафії св. Володимира й Ольги в Чикаґо (популярно — старокалендарники) влаштовується вистава св. Миколая. Виставу цю роблять самі діти, а не дорослі для дітей. Отже виконавці, за винятком ролі св. Миколая, — це діти.

Звичайно пишуться до часописів дописи, щоб таку виставу відзначити та заохотити дітей. Одначе цього разу вистава була настільки добре виконана що набрала значення для усієї громади. Донести зміст із сцени до слухача — це перша передумова театрального мистецтва. Два місяці тому ми бачили в Чикаґо оперу „Лис Микита". Огортав жаль, дивлячись, слухаючи й подивляючи величезний вклад праці —, а не розуміючи про що мова на сцені... А всі головні ролі виконували дорослі.

Цілком інше діло було в цій виставі. Тут, за малими винятками, діти самі все зрозуміли. Тому й тиша запанувала в залі, як тільки вистава почалася. Так виразно й голосно діти говорили, так добре виконували свої ролі, що вся увага слухачів (переважно діти) була зразу скерована на сцену. Прекрасне виконання дітей викликало подив. Крім того декорації, а особливо костюми були гарні й багаті й робили враження справжнього театру. Це, справді, було щось виняткове в нашому еміґраційному житті.

Сестрицтву при парафії св. Володимира й Ольги велике спасибі та щире признання, що вони розуміють ваґу праці з дітьми, що душу наших малят намагаються зігріти чимось рідним і шляхетним. І це власне й з'єднує їм найбільше симпатії громадянства, бо конкретна праця — це найпереконливіший чинник.

Слід зауважити, що мова була добра. Декілька місцевих наголосів губилося в загально добрій літературній мові. Єдине, що треба конче замінити, це слово „лапка" в розумінні пастка. В українській мові слово лапка має тільки одне значення — це здрібніла форма від слова лапа (котяча лапка чи под.) В давньому контексті повинна бути тільки пастка. В програмці стоїть „виставка" замість вистава. Виставка може бути картин, кераміки, книжок і інше. На сцені ж (п'єса) тільки вистава. На програмці також написано: „У виставці бере участь 41 дітей". В нашій мові тільки останнє слово складеного числівника зв'язується з іменником. Отже треба: У виставі бере участь 41-а дитина.

Дм. Грушецький

Відбудеться Пленум ТУСМ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

студіюючої молоді, в церкві парохії св. Володимира і Ольги.

У суботу 30-го січня після перерви праці Пленуму на обід від 1:30 до 2:30, відбудеться організований виїзд на площу для демонстрації проти засудження українського молодого історика Валентина Мороза комуністичною Москвою в Україні. Як сказано в повідомленні, та масова демонстрація триватиме від 3 г. до 5 г. по полудні в центрі міста Чикаґо, „на великій площі під потворою Пікассо". Демонстранти нестимуть домовину з написом „Поневолена Україна", студенти будуть у кайданах. На демонстрації промовлятимуть д-р Катерина Кахно і проф. д-р Горак. Того ж дня, в суботу увечорі, відбудеться товариська вечеря й розваґова частина. Обід і вечерю влаштовують для студіюючої організованої молоді та гостей пані з Відділу ОЖ ОЧСУ в Чикаґо.

Друга частина пленарних засідань для Східніх стейтів відбудеться в Ню Йорку в місяці лютому. Головою ТУСМ в Чикаґо є Олесь Черень, який відповідає за проведення Пленуму ТУСМ.

ЛАТИНСЬКА АМЕРИКА В БОРОТЬБІ ДВОХ СВІТІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мерики, без Бразилії. Далі, коли в усіх еспаномовних латиноамериканських країнах вирують протиамериканські настрої, то ЗСА і Бразилія продовжують дружньо співпрацювати в багатьох галузях і спільно виступають на всеамериканському і на міжнародних форумах.

Бразилії доведеться вести безпосередню боротьбу з комунізмом на дуже широкому фронті. Вона ще не достатньо приготована до такої ролі. Вона ще потребує чимало реформ у різних ділянках, а головне — поборення убогости, що завжди становить собою пригожий ґрунт для комунізму. Посилені заходи президента Ґарастасу Медісі щодо економічного „урухомлення" величезної Амазонії преса розглядає як один з значних факторів не тільки економічного, а й політичного значення в скріпленні протикомуністичних сил Бразилії.

Свого часу Бразилія, поваливши президента Жвон Ґуларта, ефектовно усунула комуністичну небезпеку. Та сьогодні ця небезпека насувається на країну іззовні. Щоб успішно протистояти їй, слід не тільки мати добре військо, випосажене модерною зброєю, а й високий матеріяльно - побутовий рівень населення.

У боротьбі двох світів Латинська Америка вже перетворилася на невралгічний пункт. Тут великою мірою вирішується майбутнє нашої плянети. Нема де правди діти, те майбутнє дуже затемнене. Чи розійдуться на його овиді хмари, — ось питання, що сьогодні хвилюють кожного з нас.

ЧИ БУДЕМО МАТИ ЛІТЕРАТУРНИЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

п'ятдесят років розсвітила український небозвід. Він не потребує „кадила" чи творення якоїсь штучної леґенди. За нього говорять його діла і великі прикмети його духа. Тому не з наказу, як у „країні соціялізму", ця постать буде віддзеркалена у літературному творі. Ні, це буде випливом нашої великої вдячности, нашої внутрішньої потреби віддати йому пошану ще й в цей окремий спосіб. Він сам не потребує ані повісти, ані інших наших похвал.

Далі, літературного твору про Митрополита Андрея потребуємо ми ще й тому, що це — найкращий і найлегший спосіб, щоб широкі круги нашого суспільства і різні його верстви основно познайомились з цією великою постаттю. Монографії і статті читає лише обмежений круг читачів. Тим часом нам усім треба черпати мудрість з його думок, вчитися від нього любити своє і шанувати чуже, вміти бути толерантним і для інакодумаючих. Нам треба передати його думки і приклад його жертвенного життя молодшому поколінню і ще далі грядучим поколінням. Не вистачить нам раз або два рази на рік про цього великого Митрополита провести гутірку з юнацтвом і новацтвом у „Пласті", СУМА і інших молодіжних організаціях. Нам не вистачає раз на рік навіть і доброї доповіді на академії в його пошану. Ми мусимо бути у постійному духовому зв'язку з нашим Батьком, провідником Церкви і нації, а тепер небесним Покровителем — так, як ми є у постійному духовому зв'язку з іншими українськими світилами. Нам треба запалюватись його прикметами. А найкращий засіб для цього — мати добрий літературний твір про Митрополита Андрея.

(Кінець).

13) Отець Степан Бахтоловський, ЧНІ. Спомини, у „Голосі Спасителя", Йорктон, Саск., рік 17. 2. 1. січень 1945 р., стор. 5-13. (цит. місце на стор. 9).

14) Д-р Осип Кравченюк „Велетень зо Свято-Юрської гори", Йорктон, Саск. вид. „Логос", 1963, 148 стор., бібліографія на стор 138-148 (тут є крім книжок, велике число статтей з періодиків і преси).

15) Є. М. „Дорогі браття, приготовляйтеся!" (У 85-ті роковини народження Митрополита Андрея — 29 липня 1865 р.), у „Християнському Голосі", ч. 30, з 30 липня 1950 р., стор. 3.

16) (М. Гринчишин, ЧНІ, Постулятор.) Артикули для започаткування процесу. Для інформативного процесу беатифікації і канонізації Слуги Божого Андрея Шептицького, Рим ,накладом Постуляції М. А., 1958, стор. 64.

17) Див. працю о. д-ра І. Гриньоха „Слуга Божий Андрей — благовісник єдности", Мюнхен, 1961, стор. 270; „Введення у твори Митрополита Андрея Шептицького", що попереджує перший том його „Пастирських листів", Торонто, 1965, стор. 237-277. Артикули для започаткування процесу (беатифікації), Рим, накл. Постулятури, 1958, стор. 69 і цитований уже переклад спогадів матері Митрополита.

18) Софія Шептицька з Фредрів: „Молодість і покликання о. Романа Шептицького", Торонто, 1965, стор. 155, переклад з польської мови на українську проф. Дамяна Горняткевича. Також стаття Верховного Архиєпископа, Блаженнішого Кир Йосифа, кардинала Сліпого, тоді ще професора Богословського факультету у Львові, про дитячі й молодечі роки Митрополита, надрукована в „Богословії", 1926, кн. 1-2.

Справлення помилки

У статті А. Базилевича: „Чи будемо мати літературний твір про Митрополита?", автор, пишучи про мистців малярів, згадав також мистця пензля Михайла Сосенка. Михайло Сосенко, мій стрийко, був надрадником і жив у Львові, а мистець, про якого автор пише, також мій стрийко, називався Модест Сосенко. —

Ярослава з Сосенків Острук

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 16-го СІЧНЯ 1971 р.

PLAINFIELD, N.J. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7-ій веч. в Ігол Гол. На порядку: звіти управи, фінансів та Контрольної Комісії. Проситься чл. прибути. — П. Шилер, рек. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 по пол. в домі Укр. Ам. Горожан при 847 Н. Франклін вул. На порядку: звіти управи, дискусія, вибір управи на 1971 р. і інше. — Д-р В. Ґалан, гол., М. Ковальчук, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чор. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в Січовім домі при 690 Sanford Ave. Управа на 1971 р.: В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр., М. Я. Отрок, заст. секр., Ф. Мікулинець, кас., М. Кормило, гол. К.К., С. Федоровський і М. Бекіш — члени К. К. — Проситься вирівняти вкладки.

НЕДІЛЯ, 17-го СІЧНЯ 1971 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Зараз по місячних зборах відбудуться Річні Загальні збори. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1971 р. та інші справи. Я. Бартко, предс., П. Кавенський, кас., свящ. П. Мелех, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол в Укр. Централі, 240 Говпе Аве. Проситься прибути на збори. — Управа.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Б-ва св. Духа — 237 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі. На порядку: звіт, дискусія і вибір нової управи на 1971 р. Проситься чл. прибути. — Управа.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Поступовий Клюб — 70 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 96 Фліт вул. На порядку: звіти управи і вибір нової на 1971 рік. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься прибути, вирівняти вкладки та забрати дивідендові чеки. — М. Демчук, предс., В. Салабун, секр.

ГУДСОН, Н. Й. Річні збори Братства св. Арх. Михаїла — 476 Відд. зараз по Сл. Божій в парафіяльній залі. Савт Секін Партішин ст. ч. 59-69. На порядку: звіти К. К. та вибір управи на 1971 р. та інші справи. Проситься чл. прибути. — П. Маряк, секр.

АКРОН, Огайо. Річні збори Б-ва Сош. св. Духа — 295 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі, 1866 Брови вул. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1971 р. Проситься чл. прибути. — М. Коваль, гол., Н. Шабльовський, касир., С. Мотрович, секр.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори і річні Т-ва І. Франка — 334 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі West Side Federal Savings, 5839 Ridge Rd. На порядку: звіти Управи, дискусія, вибір нової управи і К. Комісії на 1971 р. та інші справи. Проситься чл. прибути. — М. Задерецький, предс., С. Вохонок, фін. секретар, Б. Задорецький, рек. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 3-ій по пол. в домівці УНДому, 96 Фліт. вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1971 р. Якщо б на означений час не явилась відповідна кількість членів приписана статутом, збори відбудуться на годину пізніше при будькакій кількости членів. По зборах Товариська Гутірка з перекускою. — О. Зубрицький, предс., С. Микитюк, скарб., Д. Дидик, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва Зап. Січ — 206-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гарис Аве. На порядку: звіт управи і вибір нової на 1971 рік. Проситься чл. прибути. — Управа.

БРИДЖПОРТ, Конн. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 59-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. На порядку: звіт Контр. Комісії і вибір нової управи на 1971 р. По закінченню — перекуска. — С. Гуменюк, предсідник, М. Галькевич, секр. і кас.

НЮ БРІТАЙН, Конн. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 254 Відд. о год. 3 по пол. в Укр. Горож. Клюбі. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1971 р. Проситься чл. прибути — П. Селеман, гол., А. Кобеля, кас., В. Романишин, секретар.

ЮТИКА, Н. Й. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 481-ий Відд. о год. 4-ій по пол. в церковній авдиторії (заля читальні), 6 Катедж пл. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, вибір нової управи на 1971 р. та інші справи. Чл. вкладки можна вплачувати кожної неділі від год. 9 до 1 по пол. в долішній залі парафіяльного дому, 1104 Стейт вул. — В. Запаранюк, секр.

ПІТТСБУРҐ, Па. Річні збори 53-го Відд. о год. 1 по пол. в церковній залі, 107 Со. 7 вул. На порядку: звіт управи і вибір нової на 1971 р. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. В. Сочко, секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ МІТЬО, довголітній член Відд. 259, Б-ва Рождества Пресв. Богородиці в Чикаґо, Ілл., помер 3 вересня 1970 р. на 83-му році життя. Покійний народився 1886 року, і став членом УНСоюзу в 1917 році. Залишив у смутку дочок Лоті, Олену і Анну, сина Антона та брата Івана. Похорон відбувся 8 вересня 1970 року на цвинтарі Пайн Лейк в Ляпорте, Індіяна.
Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Ґуґлик, секр.

ГРИГОРІЙ КОСМИНА, довголітній член Відд. 168, Б-та св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж., помер 22-го вересня 1970 р. на 88-му році життя. Покійний народився в 1882 році у Черчі, Зах. Україна, і став членом УНСоюзу в 1916 році. Залишив у смутку дружину та брата Івана. Похорон відбувся 25 вересня 1970 року на цвинтарі Кловерліф у Вудбридж, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Бабин, секр.

ПАВЛО СЕЛЕМАН, довголітній член Відд. 390, Т-ва ім. Ів. Франка в Брістол, Па., помер 21 серпня 1970 року на 50-му році життя. Покійний народився 1919 р. у Брістолі, Па., і став членом УНСоюзу в 1941 році. Залишив у смутку дружину Долорес та синів Степана і Павла. Похорон відбувся 25 серпня 1970 р. на цвинтарі св. Йосафата в Брістол, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Баґрин, секр.

СТЕФАН ТЕРЛЕЦЬКИЙ, довголітній член Відд. 438, Т-ва ім. полк. Є. Коновальця у Вест Істон, Па., помер 18 вересня 1970 р. на 77-му році життя. Покійний народився 1893 року в Україні, до ЗСА прибув у 1912 році, а в 1924 році став членом УНСоюзу. Залишив у смутку дружину Марію, синів Івана і Степана, дочку Маргариту та сім внуків. Покійний був довголітнім організатором, предсідником та касирем нашого Відділу. Похорон відбувся на Істон Меморіял цвинтарі в Істон, Па. 22-го вересня 1970 р.
Вічна Йому Пам'ять!
Євгенія Пращик, секр.

МИХАЙЛО КОСАЧ, адвокат, довголітній член Відд. 230, Б-ва св. Ів. Хрестителя в Янґставн, Огайо, помер 15 вересня 1970 року на 54-му році. Покійний народився 1916 року в Акрон, Огайо, і став членом УНСоюзу в 1944 році. Покійний був асистентом прокуратора повіту Магонінґ. Залишив у смутку дружину Ґеновефу, сина Михайла мол., дочок Карен і Мішел та маму. Похорон відбувся 18 вересня 1970 р. на цвинтарі Норт Джексон в місцевості Норт Джексон, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

РІЧАРД ДМИТРО КУЧМАНЕР, довголітній член Відд. 230, Б-ва св. Ів. Хрестителя в Янґставні, Огайо, помер 25 вересня 1970 р. на 56-му році життя. Покійний народився 1914 р. в Янґставні, Огайо, і став членом УНСоюзу в 1939 році. Залишив у смутку сестер Кітті, Софію і Милдред та брата Андрія. Похорон відбувся 26 вересня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ОСИП ҐІНДА, довголітній член Відд. 342, Т-ва „Запорозька Січ" в Картерет, Ню Джерзі, помер 28-го вересня 1970 р. на 70му році життя. Покійний народився в Західній Україні, і став членом УНСоюзу в 1926 році. Залишив у смутку дочку Аліцію, сина Євгена, п'ять внуків, братів Івана, Адама і Амврзія та сестру Софію. Похорон відбувся 1 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. Ґертруди в місцевості Колонія, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
о. П. Мелех, секр.

ІВАН ФЕНЦЕР, довголітній член Відд. 217, Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер 27 вересня 1970 р. на 41-му році життя. Покійний народився 1929 року в Рочестері, Н.Й., і став членом УНСоюзу в 1945 році. Залишив у смутку дружину Джоен, дочок Джейн і Христину, сина Івана, матір Полі та сестер Марію, Катерину та Анну. Похорон відбувся 30 вересня 1970 р. на цвинтарі Ріверсайд в Рочестері, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

ЄВГЕН ТИМКОВИЧ, довголітній член Відд. 127, Б-ва св. о. Миколая в Боффало, Н.Й., помер 2 жовтня 1970 року на 79-му році життя. Покійний народився в 1890 році і став членом УНСоюзу в 1915 році. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Олену і Мілдред, трьох внуків та сестру Ольгу. Похорон відбувся 6-го жовтня 1970 р. на цвинтарі св. Хреста в Лакавана, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА АНДРУСІВ, довголітня членка Відд. 217, Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., померла 8-го вересня 1970 р. на 83-му році життя. Покійна народилася 1883 р. в селі Данильче в Україні, і стала членом УНСоюзу в 1924 р. Залишила у смутку чотирьох синів, дочку Софію, сімнадцять внуків та чотирнадцять правнуків. Похорон відбувся 11 вересня 1970 р. на цвинтарі Голи Сепулкер в Рочестері, Н.Й.
Вічна Її Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

МИХАЙЛО ЧЕХОВИЧ, довголітній член Відд. 87, Б-ва св. Василія в Лянкастер, Н.Й., помер 8 липня 1970 р. на 44-му році життя. Покійний народився 1925 року в Лянкастер, Н.Й., і став членом УНСоюзу в 1943 році. Залишив у смутку сестру Анну та брата Івана. Похорон відбувся 11-го липня 1970 року на цвинтарі св. Марії в Лянкастер, Н.Й.
Ів. Трояновський, секр.

СТЕПАН КУЗЬМА, довголітній член Відд. 129 у Вайтстовн, Н.Й. помер 13 вересня 1970 р. на 85-му році життя. Покійний народився 1884 року в Україні, і став членом УНСоюзу в 1938 році. Залишив у смутку дочку Олену та синів Вільяма і Ґері. Похорон відбувся 15 вересня 1970 р. на цвинтарі св. Марії у Флашінґу, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. А. Барон, секр.

ІВАН ЯВОРСЬКИЙ, довголітній член Відд. 481, Т-ва ім. Ів. Франка в Карнеґі, Па., помер 16 вересня 1970 р. на 83-му році життя. Покійний народився 1887 р. на Буковині, і став членом УНСоюзу в 1918 р. Залишив у смутку синів Степана й Андрія, пасербів Андрія й Анну та брата Андрія. Похорон відбувся 21-го вересня 1970 р. на цвинтарі української католицької церкви св. Тройці в Карнеґі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Сивий, секр.

ГРИГОРІЙ ТИМУС, довголітній член Відд. 96, Б-ва св. Івана в Піттсбурґу, Па., помер 7 жовтня 1970 р. на 79 році життя. Покійний народився 1891 р., і став членом УНСоюзу в 1916 р. Залишив у смутку дочку Катерину, синів Івана та Юрія. Похорон відбувся 10 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. Ів. Хрестителя, дільниця Болдвин в Піттсбурґу, Па.
М. Драпала, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6492. Надходить дальший гурт батузів

YES, GANO! MAYBE SO MANY OF YOU BATUSIS - WITH SPEARS - CAN SHAMEFULLY KILL US, ONLY TWO! BUT...
SEE, GANO! THIS ONE HAS GUN SAME LIKE BONGO GUNS THAT KILL BATUSIS. THIS ONE SURELY OUR ENEMY!
STOP, BATUSIS! I SEE MORE BATUSIS COMING! I SEE MY FRIEND, MAMBO, SON OF WAWA, COMING!
5-21-6492

Так, Ґано! Можливо, що так багато вас батузів — із списами — можете на сором убити нас, тільки двох! Але...

Бачиш Ґано! Цей один має такий сам кріс, як кріси бонґів ,які вбивають батузів! Цей один напевне є нашим ворогом!

Стривайте батузи! Бачу, що надходить більше батузів! Бачу, що надходить мій приятель Мамво, син Вави!